

İlim ve hikmet arşı: Nur

Zât-ı Zülcelâl olan Sahib-i Arş-ı Azam'ın, manevî bir merkez-i âlem

ve kalb ve kible-i kâinat hükmünde olan küre-i arzdaki mahlûkatın tedbirine medar dört arş-ı İlâhîsi var" (Lem'alar, 646) Biz, bu yazımızda üçüncüsü "ilim ve hikmet arşı olan nur"dan bahsedeceğiz. Fen ilimlerindeki ışığın bilimsel izahı değil de, ahirzamanda maddî ve manevî ışığın (nurun) imtizacının öneminden bahsedeceğiz. Yoksa astronomi, fizik ve kimya gibi ilimlerin konusu olan ışık hakkında on binlerce kitap yazıldı ve hâlâ yazılmakta. Buna rağmen gerçek mahiyeti açıklanamayan ışıktan bahsetmeyeceğiz.

Nuru (ışığı) çok genel olarak şöyle tarif edebiliriz: Işık kaynağından çıkan, foton denen ve kütleleri ihmal edilen taneciklerle yayılır. Yüzlerce yıldır, bilim adamları bu konu üzerinde çalışmaktalar. Kimi bilim adamlarına göre, ışık kaynağından çıkıp suda oluşan dalgalar gibi yayılan enerjidir. Kimi ilim adamlarına göre ise de, çok küçük taneciklerdir ki ışık kaynağından çıkarak yayılırlar ve bu yayılan taneciklere, enerjileri olan dalgalar eşlik ederler. Yani fotonlar ile dalgalar birlikte yayılırlar. Bu konudaki deneyler, her iki görüşü de destekler mahiyettedir. Henüz tam olarak netleşmemiş ve rayına oturmamış bir konudur.

Işık, kâinatın parmak izleridir. Her ısınan element kendine has, belli dalga boylarında ışınlar yayarlar. Bize özgü, bizi tanımlayan birer T.C. numaramız olduğu gibi, elementleri de tanımlayan, belli dalga boyları vardır, elementler bu dalga boylarına göre tanımlanırlar. Mesela uzaydaki gök cisimlerinin fotoğrafları çekilerek bunlarda hangi elementlerin

bulunduğu kolayca bilinebilir. Işık bir saniyede 300.000 km yol alır; bunun mânâsı bir saniyede ekvatorun 7,5 katı kadar bir yolu alabilir demektir. İlim adamları, beş milyar ışık yılı uzaklıkta, elmastan oluşmuş bir gök cismini, bu ışıkların fotoğraflarından keşfettiler, şimdi bunu elde etmenin yollarını arıyorlar. Bilim sınır tanımıyor. Uzaydan çekilen fotoğrafların, renklerinin dalga boylarını inceleyen bilim adamları, dünyanın neresinde petrol veya değerli metaller bulunduğunu biliyorlar. Dünyaya hâkim olmak isteyen güçler, bunları bildiklerinden o ülkelerde karmaşa çıkarıyorlar. Dünyanın neresinde savaş ve karmaşa varsa, orada muhakkak büyük yer altı ve yer üstü zenginlikleri vardır. Bediüzzaman, ışığın ilim arşı olduğunu, bu arşa çıkanların kâinatta söz sahibi olacaklarını söylüyor.

Işığa (nura) neden olan fotonlar, kâinatta bugün bilinen en küçük parçacıktan çok fazla büyüktür. Yani bilim kâinatın daha derinlerine indi. Sicim teorisine göre en küçük parçacık veya titreşimin uzunluğu yani dalga boyunun 10 üssü eksi 35 milimetre olduğunu keşfetti ve her şeyin bu parçacıklardan olduğu düşünülüyor. İlim şu anda bu dalgaların yani enerjinin nasıl olup da yoğunlaşarak madde dediğimiz şekle girdiğini anlamaya çalışıyor. Her şey Allah'ın ilminde vardır, bu ilimdeki şeye Allah'ın kudreti taalluk ettikten sonra madde olarak meydana çıktı, yani ilimden kudret sahnesine çıktı. Bediüzzaman mealen 'Kıyamete yakın vakitte ilim o kadar ilerleyecek ki mu'cizelerin ilmen benzerini yapmaya, o noktaya yetişmeye çalışacak, fakat yetişip geçemeyecektir' diyor.

Her şey nurdur (ışıktır) ve nurdan yapılmıştır. Atom bombasının yaydığı gama ışınları dalga boyları çok küçük, fakat enerjileri çok büyüktür. Bu ışınlar beton duvarları bile delip geçebilirler. Nasıl ki bir fasulye tohumunu iğne ile çok kere delip sonra toprağa atarsak, o tohum çimlenmez; tam aksine çürür. İşte nükleer silâhlardan yayılan gama ışınları, canlıların hücrelerini delerek öldürürler. Onun için uranyum gibi elementler kurşun kaplarda saklanırlar.

Renk denen şeyler, ışığın gözümüzdeki yansımasıdır, televizyonlarda gördüğümüz görüntüler, nazar dediğimiz bakışımız, duyduğumuz sesler, enerjinin dalgalar halinde yayılmasından başka bir şey değildir. Aralarındaki fark, yalnız dalga boyları ve dolayısıyla da enerjilerinin farklı olmalarından kaynaklanır. Kar ve buhar, suyun başka bir hâli ve esir denen maddenin yedi hali olduğu gibi, kâinattaki her şey ışıktır (nurdur) ve o ışığın başka şekilde yansımasıdır. Geleceğin silâhı ve enerjisi, insanları etkileyerek yönlendirmek gibi olaylar, hep bu ışıkla yapılacaktır.

Belkıs'ın tahtı Yemen'de iken nasıl Şam'a getirildi? Demek ki o tahtın maddeleri enerjiye dönüştü, aynı anda Şam'a vardı ve oradaki enerji tekrar maddeye dönüştü. Bugün ilmen bu isbatlamıştır. Suyu dondurup buz yapıyoruz, tekrar buz eritip suya dönüştürebiliyoruz. Atom bombası maddenin enerjiye dönüşümüdür. İnsanlık yani bilim, maddeyi enerjiye dönüştürüyor da enerjiyi tekrar maddeye dönüştüremiyor, belki ileride bu da olabilecektir. Dünya nereye bizler nereye gidiyoruz. Hâlâ daha yeni neslin kafasını hangi ilkelerle doldurmaya devam ediyoruz. Bediüzzaman Muhakemat isimli eserinde meâlen, çocuklara aşırı şekilde yasaklar koyarak, evrensel düşünme ufuklarının daraltılmaması gerektiğini vurguluyor. Allah yarattığı her mahlûkun kabiliyetlerini sınırladığı halde, insanın düşünce kabiliyetlerine sınır koymamıştır ve bizim de koymamızı istemiyor. İlâhî emirleri ile akıllara hitap ediyor. Kendi sınırlarımızı kendi kabiliyetlerimizle kendimizin ayarlamamamızı istiyor. Mezhepler arasındaki farklılıklar da, insanların kabiliyetlerinin farklılığından doğmuştur.

Sonuç: Ahirzamanın iki büyük nuru var, bunları elde edenler iki cihanın saadet ve huzurunu kazanabilir. Birisi malumunuz, Kur'ân'ın en son ve en mükemmel manevî bir tefsiri olan Risale-i Nur'u elde eden Allah'ın izni ile Cennet ve Cemâlullaha kavuşur. Diğeri pozitif bilimlerin anası, gayesi ve temeli olan ışığın (nurun) mahiyetini tam anlayabilirse dünyanın sultanı olur. Yani mealen, Allah kendi nurundan (ışığından) Peygamberimizin (asm) nurunu yarattı ve her şeyi de onun nurundan yarattı. Asıl gaye, o nura kavuşmak olmalıdır.